

РЕШЕНИЕ

№ 22780

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 08.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **7413** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на И. М. П., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] [община], област С. срещу заповед № 1834/04.07.2024г. издадена от С. В. С., на длъжност „младши автоконтрольор“ в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - [населено място], с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, буква „е“ от ЗДвП - временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна - издадена е в нарушение на изискванията за форма, на материалния и процесуален закон. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да се произнесе с решение, с което да отмени обжалвания административен акт.

Ответникът по жалбата – младши автоконтрольор в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - [населено място], редовно призован не се явява, не се ангажира със становище по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. министърът на МВР, на основание чл. 165 от Закона за движение по пътищата, е определил определени структури на МВР да осъществяват контрол по ЗДвП. Сред тези структури са Областните дирекции на МВР и СДВР. Със заповед № 513з - 6400 от 07.07.2023г. директорът на СДВР е възложил на определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а от Закона за движението по пътищата, сред които и полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ при СДВР. По отношение издателя на заповедта, по делото са представени доказателства, че същият е лице, назначено на длъжност „младши автоконтрольор“ в 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР. На 04.07.2024г. – младши автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" на СДВР, съставил срещу И. М. П. от [населено място] за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия ГА, № 1109747 за това, че на 04.07.2024 г. в 18.52 ч. по бул. Ч. връх управлява собствения си лек автомобил с рег. № СВ 0609АЕ със снети шумозаглушителни устройства. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. При описание на деянието е посочено наред с горното, че водачът „управлява МПС с неизправно шумозаглушително устройство – значителна неизправност“.

На 04.07.2024 г., въз основа на описаните в АУАН факти, С. В. С., на длъжност „младши автоконтрольор“ в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - [населено място] е издал оспорената заповед, с която спрямо жалбоподателя като собственик на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП - временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността.

Като фактическо основание за издаване ѝ е посочено обстоятелството, че на жалбоподателя е издаден АУАН Серия ГА, № 1109747 от 04.07.2024 г. за управление на МПС, което е „технически неизправно, включително и когато МПС е със снети шумозаглушители“.

Заповедта е връчена на адресата на 04.07.2024г., а жалбата е подадена на 16.07.2024г. С оглед на така установените по делото факти, съдът приема от правна страна

следното:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване, съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, е процесуално допустима.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол или на оправомощени от тях лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма – чл. 172, ал.1 от ЗДвП и чл. 59, ал.2 от АПК. В акта са изложени фактическите и правни основания за издаване на заповедта достатъчно пълно и ясно. В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Фактическите основания за издаване на оспорената заповед за прилагане на ПАМ са установеното управление на автомобил със значителна техническа неизправност, дължаща се на снети шумозаглушители. Констатираната техническа неизправност попада в обхвата на Приложение № 5, част I, т. 8.1.1., б. "б" от Наредба № Н – 32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, приложима съгласно разпоредбата на чл. 101, ал. 4 от ЗДвП - част от системата за намаляване на шума е хлабава, повредена, неправилно монтирана, липсва или очевидно изменена по начин, който би оказал неблагоприятно въздействие върху нивото на шума. Наредбата предвижда, че тя се установява чрез субективна оценка в общия случай и представлява най-малко значителна техническа неизправност. Установяването на нарушения на правилата за движение по пътищата е в правомощията на всички служители на службите за контрол, като техните проверки се извършват на място със спирането на конкретно МПС за проверка. В тази връзка неоснователно и е възражението на оспорващия, че проверката е следвало да бъде направена на стенд или канал от технически компетентно лице.

Съдът намира, че оспорената заповед не противоречи и на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП принудителната административна мярка "временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността" се прилага в частност и когато е установено, че то е технически неизправно. Както вече се посочи, съгласно Приложение № 5, част I, т. 8.1.1., б. "б" от Наредба № Н – 32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, приложима на основание чл. 101, ал. 4 от ЗДвП, когато "част от системата за намаляване на шума е хлабава, повредена, неправилно монтирана, липсва или очевидно изменена по начин, който би оказал неблагоприятно въздействие върху нивото на шума", е налице техническа неизправност. Според регламентацията, дадена с Наредбата, тази неизправност следва да се квалифицира най-малко като "значителна".

В настоящия случай съдът намира, че по безспорен и несъмнен начин е доказано, че на 04.07.2024 г., към момента на проверката от контролните органи, описаното в мотивите на заповедта МПС е било технически неизправно по смисъла на закона, тъй като автомобилът е бил със снети шумозаглушителни устройства. Тези обстоятелства се установяват от приложения към административната преписка АУАН Серия ГА, № 1109474 от 04.07.2024 г., съставен срещу водача на процесния автомобил в момента на проверката. Нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Противното по делото не е установено.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е постановена при осъществяването на фактите, визирани в хипотезата на нормата на чл. 171, т. 2, б. "а" от ЗДвП. След като посочените предпоставки за прилагането на процесната ПАМ са безспорно установени и са били налице към момента на издаване на оспорената заповед, то същата е материално законосъобразна. Разпоредените от административния орган правни последици са тези, предвидени в правната норма.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е валиден административен акт и не са налице основанията, посочени в чл. 146 от АПК, изискващи неговата отмяна, поради което оспорването, като неоснователно, следва да се отхвърли.

Разноски по делото от страна на ответника не са претендирани.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. П., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] [община], област С. срещу заповед № 1834/04.07.2024г. издадена от С. В. С., на длъжност „младши автоконтрольор“ в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР - [населено място], с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, буква „е“ от ЗДвП - временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността.

Решението не подлежи на обжалване.